

Fitxa tècnica

Guió Guy Davidi **Música** Snorri Hallgrímsson **Fotografia** Avner Shahaf, Guy Davidi **Interpretació** Documental. Intervencions de: Guy Davidi, Nikita Stewart, Arye Bar El, Ido Tako **Durada** 100 min **Gènere** Documental **Distribuïdora** Autlook Filmsales **Llengües** Hebreu, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Una pel·lícula sobre què significa créixer en un país que t'obliga a convertir-te en soldat.

Crítica

07/09/2022 - VENÈCIA 2022: El documental de Guy Davidi se centra en vídeos casolans i diaris de joves israelians que van morir durant el servei militar obligatori

Qualsevol estat que depengui en gran mesura del seu exèrcit tractarà de manera natural de convèncer altres països de la majestuositat de les seves files i de la vàlua dels seus usos. Si disposeu dels mitjans per fer-ho, podeu fins i tot intentar convertir-lo en un actiu lucratiu i interessant per a altres països. Això no és només aplicable a Israel, però Israel és un dels pocs països que encara tenen un servei militar obligatori i, per tant, necessita donar a conèixer la grandesa del seu exèrcit dins i fora de les seves fronteres. A Israel i a Occident, el servei militar sol ser vist com a punt d'inflexió, una tradició estranya però al fons inofensiva. *Innocence*, de Guy Davidi, estrenada a la secció Orizzonti del Festival de Venècia, qüestiona l'*statu quo* israelià i ho fa centrant-se en els nens que no van aconseguir tornar del seu temps d'entrenament a les Forces Armades d'Israel.

El que més crida l'atenció del documental és la manera com aconsegueix ser alhora brutalment realista i increïblement poètic. Els vídeos casolans de quatre nens en concret els mostren parlant despreocupadament del seu pròxim servei, però també de coses de nens. A alguns se'ls veu en diferents moments de la seva curtíssima vida, i així veiem per exemple nens petits ballant a casa o adolescents fent pel·lícules en *stop-motion* a les seves habitacions. Aquesta sensació d'immediatesa i intimitat es veu agreujada per les anotacions llegides com a veu en off dels seus diaris i dels d'altres aprenents no vistos i de vegades no nomenats. Cadascú parla amb una eloqüència que trenca el cor sobre les seves esperances en el futur i, en concret, sobre el servei militar. Presentat directament, aquest material hauria estat molt impactant. Però en lloc de limitar-se a documentar els fets i pensaments d'aquests soldats en formació morts, Davidi també intenta que sentim el mateix que ells: sols, alienats de si mateixos i de tots els que els envoltaven, culpables i desesperats.

L'estructura impressionista i onírica de la pel·lícula es fa ressò, per tant, del turment psíquic dels seus protagonistes, dels quals de mica en mica descobrim que sentien una creixent repugnància davant la idea de la formació castrense, que alhora els feia sentir sols i aïllats en una societat on servir és un acte patriòtic essencial. Davidi sap que no cal fer grans declaracions ni citar estadístiques per demostrar l'existència d'aquesta cultura; es percep en la forma evasiva que els nois de les pel·lícules casolanes responen a les preguntes entusiastes dels seus progenitors sobre aquest important moment de les seves vides. També salta a la vista en les sorprenents escenes documentals rodades per Davidi a l'Israel actual, que mostren dos nens durant un dia qualsevol de classe. Es veu un nen petit dibuixant soldats mentre la seva professora mostra una foto de si mateixa del seu servei militar; en una altra escola, una nena una mica més gran s'adona per primera vegada que el servei militar és obligatori. Més endavant a la pel·lícula, es veu un dels joves morts que torna a casa després de l'entrenament del cap de setmana amb un enorme rifle militar a l'espatlla, i se'l veu entrar al saló. En tot cas, el fet que Davidi no insisteixi en l'omnipresència de la cultura militar no fa res més que reforçar-la, deixant-nos sols davant l'absurditat que els nens parlin de matar o de portar armes

Innocence mostra els seus protagonistes com a víctimes, però mai com a persones ingènues que van seguir les regles sense pensar. Aquests homes i dones joves que van morir no tan joves per no saber que matar era un acte greu, al contrari: la pel·lícula de Davidi suggereix que és el primer que se sap. Aquesta reticència a causar dany era la seva innocència, i no es va utilitzar en contra; era un obstacle que calia enderrocar. La pel·lícula de Davidi i les paraules dels seus protagonistes ens permeten ser testimonis de l'asfixiant pressió a què estaven sotmesos, de la seva desesperació davant la idea d'aprendre a matar i de la seva aclaparadora sensació que, com escriu un d'ells, "mai compliràs els teus somnis. Mai no seràs lliure per ser tu mateix".

“Innocence. Nacidos militares”: festivals i premis

5 nominacions:

- Festival Internacional de Cinema de Chicago 2022: nominada a millor documental
- Festival de Cinema de Venècia 2022: nominada a millor pel·lícula
- The Hague Movies that Matter Festival 2023: nominada a millor documental
- Festival de Cinema DocAviv 2023: nominada a millor pel·lícula israeliana
- Docville 2023: nominada a millor documental internacional

Guy Davidi

Filmografia com a director

2022 *Innocence*

2016 *Mixed Feelings*

2014 *High Hopes* (curtmetratge)

2013 *P.O.V.* (sèrie de TV) – 1 episodi

2011 *5 cámaras rotas*

2010 *Keywords* (curtmetratge)

2010 *Zramim Ktu'im*

2009 *Women Defying Barriers* (curtmetratge)

2008 *A Gift from heaven*

2006 *In Working Progress* (curtmetratge)

Biografia

Nascut a Jaffa, l'aclamat cineasta israelià **Guy Davidi**, fa pel·lícules des de petit. Després d'evadir l'exèrcit israelià, Davidi va començar a fer pel·lícules centrades en temes polítics carregats amb un to profundament emocional i un enfocament innovador. La seva pel·lícula més coneguda *5 Broken Cameras*, codirigida amb el palestí Emad Burnat, va ser nominada a l'Oscar el 2012 i va guanyar un Emmy al millor documental el 2013. Des de llavors, la pel·lícula ha estat considerada com un assoliment sorprenent del moviment per la pau palestinoisraelià. La seva nova pel·lícula ***Innocence***, basada en 10 anys d'investigació, és un retrat èpic del seu propi país pertorbat.

Organització:

En conveni amb:

